

Poëtische gebaren maken afstanden tastbaar

THE LEAF ONCE PILGRIM

STÉPHANIE SAADÉ

Waar Akinci, Lijnbaansgracht 317

Te zien t/m 21/1

★★★★☆

Het eikenhout komt uit het Noorden, redwood uit het Westen, panga panga uit het Zuiden en merbau uit het Oosten. Deze vier houten latten komen uit de vier windstreken. Samen omlijsten ze een leeg vel, maar je zou ook kunnen denken: samen omvatten ze de wereld. Het raamwerk *The four corners of the world* vertelt over

de weg die de materialen hebben afgelegd naar Amsterdam, het vertelt waar we zijn.

N-S-E-O-licht in het verlengde van die gedachte. Het is een gouden ketting met vier parels, met daarop de eerste letters van de windrichtingen in het Engels. Draag je deze ketting, dan ben je even het middelpunt van de wereld. Waar je ook bent.

Saadés kunstwerken zijn kleine, poëtische gebaren. Soms te klein om lang te bekijken, zoals de twee potloodstrepen die de gewone lengte van de kunstenaar markeren, en de lengte als ze op haar tenen staat.

Saadé is op haar sterkst als ze abstracte ideeën over de ruimtes tussen tijden en plaatsen vormgeeft met heel tastbare materialen. Zo verlengde ze de pootjes van een schoolbankje en een stoeltje met messing zodat het kind dat met de jaren is volgroeid weer plaats kan nemen. De titel vat het uitstekend samen: *The shape of distance*.

Deze expositie gaat over afstanden. Saadé, die woont in Parijs en Beiroet en van 2014 tot 2015 deelnemer was aan de Jan van Eyck Academie Maastricht, exposeert bijvoorbeeld geprinte reisdocumenten. Die vouwen en kreukels in het papier heeft

zij aangezet met 24-karaats bladgoud. De lijnen benadrukken het gebruik van het document, en vormen tegelijkertijd patronen die wel een beetje lijken op rivieren op een platetegond.

Haar huissleutel heeft ze verguld, en je kunt je voorstellen dat het goud afslijt met elk vertrek en elke thuiskomst. Het geestige is dat de koper van dit kunstwerk zich toegang tot Saadés appartement in Beiroet kan verschaffen – tot zij verhuist natuurlijk. Alles is namelijk veranderlijk, lijkt Saadé steeds weer te willen zeggen.

Sophia Zürcher